

FELICITACIÓ NADALENCA

NADAL:
Trobada de Déu
amb la humanitat.

BETLEM:
Llum i alegria
esperançades.

**NAIXEMENT
DE JESÚS:**
En l'anonimat i
el silenci, Déu ve
a dir-nos que
ens estima amb
un amor immens.

PASTORS:
Només els nets de cor
saben veure l'amor
i la glòria de Déu
en aquell infant.

TOTS I CADA UN:
Aprenguem a veure en
tothom una persona
estimada per Déu.

ÀNGELS:
Portadors de l'anunci
de la gran Bona Notícia:
**ENS HA NASCUT
EL SALVADOR!**

MARIA:
Guarda
en el seu cor
totes aquestes
vivències.

JOSEP:
Calla,
contempla,
creu,
estima...

*Amb les figures
del Betlem de la
Parròquia dels Dolors*

*- enguany del tot renovat per
un equip de voluntaris -*

*Vos desitjam un Nadal
ple de l'alegria i
de la pau del Senyor!*

Jesuïtes del Salvador: vint-i-cinc anys després del seu martiri

a un diàleg que conduís a la pau, a una pau justa capaç de tancar les ferides dels dos bàndols en lluita.

Amb monsenyor Romero, Déu va passar per El Salvador.

Monsenyor Óscar Romero va ser arquebisbe de San Salvador entre 1977 i 1980, any en què va ser assassinat. Ningú com ell no va marcar tant Ellacuría. Ningú com ell no va encarnar tan profèticament i tan pastoralment la teologia que vol ser “la veu dels sense veu” d’El Salvador durant tres anys intensos, fins que un tret va posar fi a la seva vida, però no a la seva memòria. Ellacuría es va considerar sempre hereu i seguidor del seu gran mestre, fins al punt que també va donar la seva vida com a víctima d’un entorn d’una violència extrema, amb grans desigualtats.

Ser cristià consisteix a seguir Jesús en la història.

Segons Ellacuría, la salvació que procedeix de la Pasqua té l’origen en la història de Jesús, una història fins a la mort en la creu, una història plena d’opcions morals, de denúncies socials i de paraules profètiques. No es tracta d’imitar la vida de Jesús -això tanmateix seria impossible-, sinó de reviure-la en la nostra història, amb la nostra personalitat, amb les nostres capacitats, construint el Regne de Déu ara i aquí.

Els pobres ens salven.

Ellacuría deia que Déu, per a salvar-nos, opta per situar-se allà on la humanitat està sent negada. El jesuïta parlava de “pobres”, però podríem ampliar el terme a tot individu o grup al qual se li neguin els drets humans. No hem d’oblidar que anunciam un Crist crucificat, no un Cèsar triomfant, ni un rei Herodes opulent, ni tan sols un fariseu acomodat. Així, doncs, “el lloc més propi de l’Església és el món dels pobres”, com també ha dit en moltes ocasions el Papa Francesc.

La justícia: retornar la dignitat humana a cadascú.

Què és la justícia? Segons Ellacuría, que al llarg de la seva vida havia pres consciència de tantes situacions històriques en què es nega la dignitat humana, la justícia consisteix en el treball actiu per transformar aquestes realitats d’injustícia i construir-ne d’altres que retornin la dignitat a totes les dones i als homes del nostre món. Aquesta ha de ser la nostra tasca com a constructors d’un Regne de Pau i Justícia.

La teologia estudia el Regne de Déu, i l’Església el desplega dins la història.

Ellacuría afirmava que l’Església no s’hauria d’anunciar ella mateixa, sinó que hauria d’anunciar el Regne de Déu en la història, de la mateixa manera que Jesús no es va anunciar a ell mateix, sinó que va anunciar el Regne ja present entre nosaltres. Per això, l’Església hauria de treballar sempre per a convertir-se ella al Regne de Déu.

Montserrat Nadal Fullana

El passat mes de novembre es varen acomplir vint-i-cinc anys dels assassinats dels sis jesuïtes de la Universidad Centroamericana d’El Salvador, entre els quals es trobava Ignacio Ellacuría, a mans de l’exèrcit salvadorenc, en plena guerra civil. També mataren sense cap tipus de pietat la cuinera de la residència i la seva filla, per tal d’eliminar testimonis.

Recordo perfectament el dia que tot això va passar: feia poc temps que havia anat a estudiar a Barcelona i aquell horabaixa de diumenge, en el grup de joves dels Dominics, vàrem fer una pregària que va ser molt intensa i sentida. Aquell dia vaig entendre què volia dir ser un màrtir i el que podia arribar a suposar donar la vida pel Regne de Déu; i fins a quin punt els poderosos i els violents volen fer callar la veu dels profetes.

Ellacuría va ser una de les víctimes d’aquella matança inútil. Avui, vint-i-cinc anys després de sembrada la llavor d’una vida lliurada al servei de l’Evangeli, feim present el seu mestre amb el recull d’algunes de les raons que donaren solidesa a la seva existència, sempre compromesa amb els empobrits de la societat:

La vida autèntica consisteix en fer feina per al bé de la humanitat.

Al llarg de la seva vida, Ellacuría va tenir molts grans mestres. Durant els seus estudis d’humanitats a l’Equador va conèixer el pare Espinosa, sobre el qual va escriure això: “Va ser des de la seva primera joventut un treballador excepcional, com només és possible en un home que prengui com a forma de vida el treball”. Un autoretrat del que serà el futur d’Ignacio Ellacuría.

En temps de guerra civil, el diàleg pot conduir a una pau justa.

L’any 1980, El Salvador se submergí en una guerra civil que duraria dotze anys i segaria 75.000 vides, la majoria civils, després de deu anys de protestes pacífiques en què es demanaven transformacions estructurals. Ellacuría es dedicà de ple a fer de mediador entre les dues parts enfrontades per contribuir

Novetat de Sant Antoni 2015: Assaig de Completes

Tots els qui d'alguna manera tenim una responsabilitat més directa en la festa de sant Antoni, tant a nivell d'organització com de participació, (Patronat, Parròquia, Ajuntament, Protecció Civil etc.) intentam de cada any millorar els aspectes que "coixegen" per tal que la festa sigui cada vegada més viscuda, sentida, conservada, dignificada...

Els esforços realitzats i les diferents campanyes fetes, no han estat en va. Des d'aquell "amples"! llançat fa uns anys, per deixar un espai perquè sant Antoni, els dimonis, els sonadors i el baciner poguessin passar i ballar sense massa dificultats, fins al "Tu tries" del darrer any, passant pels altres slogans com "Situat" o el clam "Escoltem les completes, Cantem els goigs"! van donant els seus fruits. De cada any que passa, la gent, en general, és més conscient que la festa no és dels qui l'organitzen sinó del poble que la fa perquè la sent i la vol conservar amb dignitat.

Hi ha actes que d'alguna manera "caminen per ells tot sols" com poden ser el primer ball o l'assaig dels goigs a la plaça de la Concòrdia; altres necessiten donar-se a conèixer en la seva autèntica dimensió, explicant i explicitant el seu contingut; entre aquests darrers hi ha el cant de completes.

El rés de les Completes -ja ho hem explicat en altres ocasions- tenia tres finalitats bàsiques: 1) donar gràcies a Déu pel dia que s'acaba; 2) demanar perdó per les males accions comeses i 3) pregar Déu perquè vetlli el son de tots.

La pregària de completes forma part dels resos de la vida diària; ara bé, aquesta pregària, a la vesprada de les solemnitats, especialment dels patrons dels pobles, s'ha mantingut amb motiu de les festivitats, a certs llocs, sense pena ni glòria i, a altres indrets, ha anat agafant força i popularitat, com és el cas de Manacor.

A la nostra ciutat es mantén l'ús del llatí, amb la traducció pertinent al costat; però han sofert una retallada considerable, ja que s'omet el salm i l'oració conclusiva. L'estructura de les nostres completes queda ara de la següent manera: L'himne, musicat pel mestre Tortell; un responsori seguit d'una antífona, el càntic de Simeó, la conclusió amb la benedicció i l'antífona de la Mare de Déu, la "Salve Regina".

Les completes, per tant, són una autèntica pregària, per demanar la protecció de Déu, a través del sant que veneram, per la qual cosa s'hi ha de participar amb tot el respecte que aquest rés litúrgic es mereix.

Enguany, la Comissió creada expressament per donar a conèixer aquest acte, ha pensat fer una convidada a tota la gent interessada i, de manera especial al jovent, per tal de participar en els assaigs d'aquesta pregària nocturna i, així poder cantar com a poble i no deixar aquest paper només per a les corals.

Així com s'ha consolidat l'assaig dels goigs d'una manera festiva i lúdica, enguany s'incorporaran també els assaigs de completes de forma seriosa, que aniran acompanyats d'una explicació de cada una de les parts. L'objectiu és doble: per una banda, dignificar encara més la participació en aquest acte litúrgic i, per l'altra, aconseguir que el poble canti i no assisteixi com a simple espectador.

Convé deixar ben clar que l'assaig serà de les completes i, per tant, no es cantaran els goigs. Els assaigs seran a la Parròquia dels Dolors a les 20'30 h. els dies 2, 12 i 15 de gener i estan oberts a tothom qui de veres hi vulgui participar.

Amb l'esforç i col·laboració de tots, aconseguirem que les completes ocupin el lloc que els correspon dins tot l'engranatge festiu dels actes en honor de sant Antoni.

La confecció d'hòsties: una tasca desconeguda

La delicadesa d'un grupet de dones que preparen les 'formes' per a l'Eucaristia

Un taller que té prop de cent anys

A Manacor, des de fa moltíssims d'anys (és probable que prop de cent), es va iniciar al "Centre Eucarístic" un petit taller per a fabricar les 'formes' de pa sense llevat (les hòsties), que es consagraran a les Eucaristies de les nostres comunitats cristianes, i que es repartiran per als feels en la Comunió. Aquest "Centre" estava ubicat a un edifici veïnat de l'actual merceria de "Ca Na Verda".

Sembla que, en els seus inicis, hi treballaven algunes Germanes de la Caritat, però ja ben prest s'hi incorporaren voluntàries seglars. Serà interessant que qualcú investigui millor els orígens i els iniciadors d'aquest taller.

Devers l'any 1987, es va vendre l'edifici del "Centre Eucarístic", on hi havia una capella i sales per a reunions i catequesi. Llavors es co-

mençà a construir el nou complex parroquial que actualment s'anomena "Can Vallespir" i, mentre s'acabaven les obres, el taller es va traslladar provisionalment al Col·legi de les Germanes de la Caritat. Finalment, quan tot quedà enllestit, fou instal·lat a "Can Vallespir", de forma definitiva (anys 1990-1991).

Un centre 'únic' a Mallorca

Actualment és l'únic centre, dins Mallorca, que fa aquest servei a les comunitats cristianes més pròximes a Manacor. Fa uns deu anys que encara funcionaven a Palma i a diversos pobles 'tallers' semblants, normalment dirigits per Germanes de la Caritat o per les Germanes del Centre Eucarístic, en el cas de Ciutat. Ara, les 'formes' per a l'Eucaristia que es serveixen a la major part de parròquies, s'importen de la Península, i això també fa que el preu surti més elevat.

El taller es manté i va endavant gràcies a un grup de feligreses que, de forma altruista i desinteressada, hi dediquen bona part del seu temps. És de lloar la seva constància, la solidaritat i l'entusiasme amb què treballen.

El seu lema pot ser ben bé el de St. Benet: "Ora et labora", perquè mentre pasten, couen i retallen les 'formes', també donen lloc a la pregària: així, segons la temporada, passen el "rosari", resen el "Via Crucis", fan el "Mes de Maria" o del "Sagrat Cor". Naturalment, queda espai suficient perquè entre les voluntàries s'hagi anat creant un clima de feineria i d'amistat, de confiança i bon humor.

Dos moments del procés i dos torns de voluntàries

El primer grup de treball comença la tasca ben de matinet, a les 7'30, de cada dimarts. Formen aquest equip de voluntàries: Joana Andreu, Catalina Mascaró, Joana Pascual,

Catalina Santandreu, Bel Sureda i Francisca Verd.

Es tracta d'una elaboració ben acurada: per fènyer la pasta, es mesclen 3 litres d'aigua de pluja amb 2 de farina normal, i s'obté una massa bastant líquida. A continuació, es col·loca aquesta pasta damunt la planxa d'unes petites premses elèctriques (tres rectangulars i una rodona, la més antiga); així queda cuïta i es van configurant unes neules de forma allargada. A cada premsada en surt una, i abans de fer la següent, perquè la pasta no s'aferri, amb un pedacet de cotó s'unten les planxes amb oli d'oliva verjo.

Mentre es van fent les neules, una persona retalla els sobrants i una altra les col·loca dins calaixos, en sotes separats per teles de cotó, ben brufades (esquitxades amb aigua) i ben tapades, de tres en tres. Llavors es deixen reposar tot un dia, a fi que agafin la textura adequada per poder-les tallar i encunyar en formes rodones.

El segon grup de treball es dedica al retall i a l'envasat, de les hòsties. Es troben cada dimecres, a partir de les 15'30. Fan aquesta feina: Amalia Caldentey, Catalina Fons, Bel Monroig, Agnès Morey, Catalina Maimó, Bel Riera i Magdalena Riera.

Han passat més de 24 hores de l'elaboració de les neules, i ja estan a punt per ser retallades en formes ro-

done, petites o grosses, segons la màquina. Tota aquesta feina de les voluntàries és manual. Algunes, a més, trien les defectuoses i – si el tall no ha sortit ben net – les repassen amb tisores. Llavors les sacsen amb un garbell especial, perquè caiguin totes les miques que hagin quedat. I finalment, les envasen en capsas de 500 hòsties petites, i col·loquen les grosses totes plegades.

Despeses de la fabricació. A on es destinen les hòsties

Cada setmana es preparen unes 12 capsas, és a dir 6.000 hòsties, a més de les grosses.

La farina, que és el material bàsic, des de fa molts d'anys és submini-

trada gratuïtament per algunes persones devotes. I l'aigua l'aporten les mateixes voluntàries de ca seva. Elles mateixes també tenen cura de netejar totes les teles usades, obsequiades per distints feligresos. Total, que les despeses de la fabricació de les 'formes' per a consagrar es redueixen al consum elèctric, que puja bastant, i també l'oli verjo per a untar les planxes.

Evidentment la fabricació artesanal manacorina de les hòsties no pot subministrar 'formes' a tota Mallorca. Les que s'elaboren al taller parroquial de Manacor van destinades a les esglésies de la mateixa ciutat i a unes deu parròquies més dels voltants. Per tal de cobrir les despeses, aquestes parròquies aporten 3 € per les capsas de 500 formes petites i 6 € per cada 100 de les grosses.

Per acabar, des de la redacció de "Lluerna" volem agrair l'amabilitat amb què ens han rebut i tots els detalls que ens han aportat aquestes dones tan feineres i decidides, que mantenen amb il·lusió i amb una constància admirable una tasca desconeguda per molts. Segur que Jesús el Senyor, de qui prové el Memorial i presència del seu amor, la 'Fracció del Pa', que és l'Eucaristia, beneeix abundantment la seva generositat.

Francisca Vicens i Bartomeu Tauler

La Capella de Sant Francesc i el Betlem...

La tradició cristiana atribueix a Sant Francesc la creació del primer misteri del naixement de Jesús. Fou la nit de Nadal de 1223 quan Francesc col·locà una figura del Nin Jesús dins una menjadora, acompanyat per un bou i una mula. Tot això succeí al bosc de la vila de Greccio a la Umbria italiana i tot el poble acudí allà a la celebració de la Santa Missa.

A partir d'aquell moment la devoció al que a Mallorca coneixem com a "Betlem" es va expandir per tota Europa i arribà a les nostres illes a finals del segle XV, quan es va instal·lar al convent franciscà de Jesús (Palma). Aquest "Betlem", de producció italiana, és actualment el més antic de l'estat espanyol i el més antic d'Europa amb culte continuant. Al llarg dels segles XVI i XVII la devoció es va multiplicar a partir dels convents dels ordes de la família franciscana i va ocupar el seu lloc a les esglésies parroquials.

Encara que sant Francesc no va tenir capella pròpia a Manacor fins a la segona meitat del segle XVIII, es conserva a la capella actual un quadre que representa un retaule de Sant Francesc, que es pot datar al primer terç del segle XVII. Ha estat atribuït al pintor Umbert, però sembla més proper a qualche taller de la família Oms. El fals retaule està presidit per l'aparició de Crist i la Mare de Déu del Àngels atorgant les indulgències de la Porciúncula a Sant Francesc i entorn d'aquesta imatge centrals es disposen diversos sants franciscans, alguns tan vinculats a Mallorca com el Beat Ramon Llull o Santa Elisabet de Portugal.

L'any 1898 es va tancar la volta de la nova capella de Sant Francesc, i fou l'escultor Miquel Vadell l'encarregat de la seva ornamentació. La seva posició era la ideal per poder disposar de prou espai rere el retaule per tal d'ubicar-hi un nou "Betlem" molt vinculat als pessebres paisatgístics de tradició catalana, de tal manera que les trasseres, de la resta de les capelles fins al portal major, podien conformar un espai de magatzem amb accés independent des del carrer.

Així doncs, la nova capella està presidida pel moble de l'antic retaule de Sant

Antoni i és per això que s'hi troben representats el biògraf de l'antic titular, Sant Atanasi, Santa Eulàlia de Barcelona i Santa Helena, totes ells figures prou representatives del cristianisme primitiu. Presideix el retaule una imatge de Sant Francesc rebent els estigmes molt semblant a la del convent del mateix nom de Palma. Endemés, Miquel Vadell va gravar a l'entaulament del retaule la llegenda "Francesc pobre i humil entrà ric al cel" que es utilitzada a les vespres del trànsit de Sant Francesc (3 d'octubre).

La predella del retaule va ser substituïda per un sòcol que elevava el retaule i deixava espai per a una finestra amb vidre fix, que permet la contemplació del "Betlem" des de l'interior de l'església. Aquest buit està emmarcat per dos àngels que suporten la llegenda "Glòria a Déu a dalt del cel" rememorant l'anunci de la bona nova als pastors. Finalment va ubicar un altar amb l'escut franciscà. L'antic quadre amb la Mare de Déu dels Àngels es va situar al lateral esquerre i a la dreta una taula pintada pel mateix Vadell que representa un àngel músic. Diferents elements, a manera de sòcols decorats, fan encaixar les proporcions amb les del retaule central.

A l'antiga església es devia exposar ja un "Betlem" que segurament estava lligat a l'antiga capella de Sant Francesc, però que devia tenir una disposició semblant a

la dels "Betlems" mallorquins, amb una gran cova, no una establia, que ocupava quasi la totalitat de l'espai i amb figures d'importantes dimensions.

Al llarg de la remodelació del "Betlem", realitzada aquesta tardor, s'ha pogut constatar que, si bé les figures que s'utilitzen des de la reforma de Vadell, són produïdes en sèrie als tallers d'Olot (Girona) es conserven en ús dos pastors de fang cuit pintat i fora d'ús gran part d'una imatge per vestir de la Mare de Déu i el cap d'una figura que probablement pertanyia a un dels tres reis. La Mare de Déu té un acabat de fang vist, duu corona de zinc i presenta sobre el pit la llegenda "la virgen" escrita amb lletra del segle XVIII. El rei presenta un vidrat polí crom i presenta molts dels trets de les imatges atribuïdes a un taller manacorí, en actiu des de la segona meitat dels segles XVII i XVIII, conegut com taller de les "Verges rosses". També podrien correspondre al primitiu muntatge un conjunt de querubins de ceràmica, fets a motlle i pintats, que constituïen part de la "glòria" del naixement.

De fet, la tradició manacorina en producció de figures de Betlem és prou coneguda i les figures del taller de les "Verges rosses" es troben a molts dels "Betlems" conventuals, parroquials i senyorials de Mallorca. Era un taller dedicat no tan sols a aquesta labor, endemés produïen figures de sants i figures per representar diverses escenes de la vida de Jesús. Conforme passaren els anys, Manacor es va especialitzar en la producció de caps per a pepes (nines de Manacor) i amb petites figures de betlem, produïdes ja sense motlle, abillades amb vestits autòctons i que solen conservar-se dins vitrines, on se situen entorn d'una cova de suro o paper encolat, profusament decorada amb petxines i una "glòria" d'àngels de paper.

Ens manca parlar de la figura principal, el Nin Jesús, actualment una figura d'Olot, però que en altre temps ben bé podria tractar-se del que portava en el braç la Mare de Déu de la Neu, una verge-sagrari de finals dels segles XV, que actualment sosté un Nin de factura moderna.

Mª Magdalena Riera Frau

És car casar-se per l'Església?

totes les trobades prematrimonials, quan explicam el sagrament del matrimoni i què significa casar-se per l'Església, sempre sorgeix la pregunta formulada gairebé de la mateixa manera: "Què val casar-se per l'església?"

La nostra resposta és molt clara: casar-se per l'església no "val" res, ja que cap sagrament és objecte d'un valor crematístic; per tant, els sagraments transcendeixen el valor material perquè són objecte de fe i el do, la gràcia i l'amor que Déu dona als qui els reben són un regal i en conseqüència s'han de donar gratuïtament.

Tot seguit explicam que en l'Església funcionam com una gran família, en la qual entre tots ho feim tot. Així els catequistes, els voluntaris de Càritas, els distribuïdors de l'Eucaristia, els visitadors de malalts, els lectors, els escolans, les persones que netegen el temple o renten les estovalles, els purificadors i corporals, les dones que confeccionen les hòsties, els cantadors i cantadores i altres que presten diferents serveis... ho fan de manera totalment gratuïta, perquè entenen que el seu treball, sigui quin sigui, és un servei a tota la comunitat, és a dir a l'Església.

Això no lleva que els feels, amb motiu de rebre un servei, i de sentir-se corresponsables de la labor que l'Església du a terme, puguin fer un donatiu o una aportació econòmica de forma voluntària, cosa que la majoria de persones fan, ja que entenen que hi ha unes despeses ben reals que van, des de pagar els impresos dels documents que es necessiten per casar-se, passant per les fotocòpies que són entregades als nuvis, seguint pel consum de l'electricitat, el butà, els productes de neteja, tot el manteniment del temple etc.

És cert que a alguns llocs hi ha unes taxes establertes, però sincerament creim que això no hauria de ser així;

pensem que és més convenient educar i formar la gent, en el sentit que pugui entendre que el sosteniment econòmic de l'Església el feim entre tots i que aquesta no vol fer cap negoci. Tampoc es tracta de voler "pagar" un servei per un "producte adquirit", com quan un va al sortidor de la gasolina.

En aquest sentit el Papa Francesc afirma : *"Jo pens en l'escàndol que podem causar a la gent amb la nostra actitud, amb els nostres hàbits no sacerdotals en el temple: l'escàndol del comerç, l'escàndol de la mundanitat... Quantes vegades*

veim que entrant a una església, encara avui, hi ha la llista de preus per un baptisme, unes noces o un funeral. I el poble s'escandalitza."

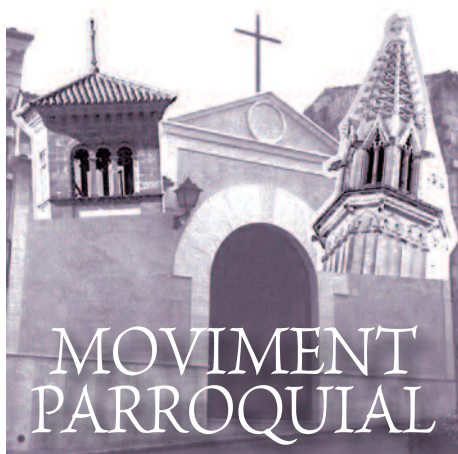
És cert que darrerament, degut a la crisi, el que es recapta a les bazines ha disminuït sensiblement, igual que les aportacions voluntàries fetes amb motiu de rebre algun servei. Creim que la solució no està en fixar preus, sinó en donar molta informació de com estan les coses. Per exemple, en aquests moments la parròquia de St. Pau ha estat objecte d'una seriosa renovació en el presbiteri, terrats, parets amb esclatxes, nou enllumenat elèctric etc. Les despeses han

estat molt quantioses; les obres queden, els capellans se'n van; l'ús del temple és de les comunitats cristianes.

L'Església no ha de ser rica ni fer negoci; la seva missió és servir. El culte no té per què ser sumptuós; n'hi ha prou en què es pugui dur a terme amb dignitat. Les aportacions voluntàries dels fidels són les que ajuden a mantenir els serveis amb la dignitat necessària. La responsabilitat és de tots. Val més un euro donat generosament i amb convicció, que no vint per obligació.

Andreu Genovart Orell

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 14 DE NOVEMBRE
AL 19 DE DESEMBRE

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Miquela Acuña Pascual
- Paula Acuña Pascual
- Silvia García Mascaró
- Laura Real Navarro
- Álex García Umpierre

Noces:

- Francisco León Torrejón amb Antònia Perelló Riera
- César Mangado Salomón amb Lidia Melis Macías

Defuncions:

- Antoni Gomila Puigròs
- Maria Mari Roig
- Margalida Reus Gomila
- Juan José Albiñana Oviedo
- Joan Mascaró Planisi
- Antoni Galmés Pascual
- Magdalena Artigues Jaume
- Juan Binimelis Bassa
- Miquel Mestre Femenias
- Antònia Pascual Cabrer
- Antoni Cabrer Galmés
- Bartomeu Nadal Sitges
- Salvador Font Nadal
- Jaume Riera Binimelis
- Pedro Matamalas Salas

Parròquia de Crist Rei

Noces d'or:

- Francisco Perelló Nadal i Maria Lluïsa Ligeró Muñoz

Defuncions:

- Llorenç Valls Salas
- Miquel Llinàs Timoner
- Francisca Roig Grimalt
- Miquel Lliteras Gayà
- Sió Riera Fullana
- Francisco Genovart Riera
- Guillem Grimalt Llodrà
- Mateu Pascual Cànoves
- Remedios Hernández Aparicio

Parròquia de Sant Pau

Noces d'or:

- Miquel Suñer Sureda i Catalina Matamalas Sbert

Defuncions:

- Joan Julià Barceló
- Miquel Sansó Febrer
- Melsion Riera Siurana
- Antoni Bauzá Roig

D. LLORENÇ BONNÍN MOLT PRESENT A LES FESTES DE CRIST REI

Segur que la notícia més comentada de les passades festes de Crist Rei, fou la gegant i espectacular imatge de D. Llorenç Bonnín muntat sobre la bicicleta, pedalejant i vestit amb sotana, boina i ulleres. La representació era tan real que posava els pèls de punta. Una idea genial d'un grup de deixebles del enyorat Vicari i un sentit homenatge de tota la barriada cap a la seva persona.

CAMPANYA DEL REBOST PER NADAL

Un any més, Càritas Mallorca posa en marxa la *Campanya del Rebost*. L'any 2014 ha estat un any en què Càritas ha iniciat una nova manera d'ajudar i atendre les persones que sol·liciten ajuda alimentària. Des del mes de febrer, Càritas ha inaugurat a Palma, Sóller i Manacor els anomenats Centres de Distribució d'Aliments (CDA) que volen ser una forma més digna i més funcional d'entregar productes d'alimentació i higiene.

És desig de Càritas anar estenent aquesta nova modalitat que suposa que cada persona o família atesa pot recollir del CDA aquells productes que més falta li fan, a partir d'un nombre determinat de punts que rep del Grup d'Acció Social per una cistella que quinzenalment recollirà durant sis mesos.

És per això que vos demanam que ens ajudeu a atendre millor les persones amb els productes que a continuació vos indicam i que són els més necessaris: Oli, briks de brou, galletes, conserves (tomàtiga, paté, sardines, tonyina...) i enguany, de manera especial, *productes d'higiene personal i de neteja de la casa*. No fa falta

que dugueu pastes, ni llegums ni arròs, ja que en tenim en existència gràcies al Fons de Garantia del Govern Estatal.

Els productes esmentats es podran entregar a qualsevol de les misses de la nostra ciutat els dies 20 i 21 d'aquest mes. Moltes gràcies.

CONSTITUCIÓ DEL NOU CONSELL DE PASTORAL INTERPARROQUIAL

Després d'alguns mesos de reflexió sobre la proposta de la constitució d'un Consell de Pastoral interparroquial, el passat dia 27 de novembre els actuals Consells parroquials de les tres parròquies decidiren que s'establís aquest nou Consell per tal de suprimir reunions i fer més efectiva la nostra pastoral de conjunt.

El nou Consell està format per diferents àrees: la de catequesi, la de celebració, la de caritat, la d'anunci i missió, la de vida religiosa i la d'economia. Aquestes àrees engloben tots els diferents grups que treballen a les nostres parròquies i també els camps i activitats que duen a terme.

Mitjançant una estudiada estructura, totes les àrees descrites, tindran d'alguna manera una representació en el Consell interparroquial a través del/la coordinador/a. El que importa és que els temes a tractar es duguin i estudiïn a les diferents comissions i que el Consell Interparroquial, en base a les aportacions fetes, sigui operatiu i prengui les resolucions pertinents.

EVANGELI 2015

Com en anys anteriors les nostres Parròquies, per aquestes festes, obsequien els feels amb el llibre dels evangelis de les misses de tot l'any, acompanyats d'un molt breu comentari. Que la reflexió de la Paraula de Déu ens ajudi a viure-la en la vida diària.

CELEBRACIONS DE MATINES

Estam ja molt prop de la Vigília de Nadal. Tots sabeu que la nit del dia 24 els creients ens trobam per viure el misteri del Naixement de Jesús, i ho feim a la celebració de les Matines. Vos oferim el ventall de les celebracions d'enguany a Manacor: 17h. Capella de la Residència. 18'30 h. Monestir de la Santa Família de les Benedictines. 18'30h. Església de Son Negre. 19h. Parròquia de Crist Rei. 19'30 h. Parròquia de Sant Pau. 20h. Parròquia de la Mare de Déu dels Dolors.